

نگهداری و تعمیرات زودرس، فرصت یا هزینه؟

نگهداری زود هنگام به فعالیتهای زودرس نگهداری اشاره دارد که به حجم کار اضافی در بلندمدت منجر می‌شود. هر چه دستاوردهای فعالیتهای نگهداری کمتر باشد، نگهداری در فواصل زمانی کوتاه‌تری انجام می‌شود و هزینه‌های آن بیشتر خواهد بود. در مقابل، افزایش دفعات نگهداری منجر به افزایش خرابی‌های ناشی از خرابی‌های درمان‌زاد می‌شود، مانند خرابی‌های ناشی از خطای انسانی و کارکنان فنی. دکتر نیما صفایی روش جدیدی را برای اندازه‌گیری تأثیر مالی نگهداری زود هنگام ارائه می‌کند و نقش آن را در کل هزینه‌های نگهداری نشان می‌دهد. این روش در ناوگان متعلق به یکی از شرکتهای هواپیمایی علاقه‌مند به برآورد هزینه‌های نگهداری زود هنگام اجرا می‌شود. در حالی که همواره توصیه می‌شود از نگهداری دیر هنگام اجتناب شود، اما با وجود برنامه‌متراکم پروازها، شرکتهای هواپیمایی متحمل درصد بالایی از فعالیتهای نگهداری اضافی به دلیل نگهداری زودرس می‌شوند. یافته‌های ما نشان می‌دهد که نقش نگهداری زود هنگام در کل هزینه‌های عملیاتی، بسیار چشمگیر است؛ این اتفاق موجب تأخیر پرواز یا حتی لغو پرواز به دلیل انجام به موقع فعالیتهای نگهداری می‌شود. لذا مدیران باید به این باور برسند که غفلت از هزینه‌های نگهداری زود هنگام در شرکتهای هواپیمایی، تأثیر منفی چشمگیری بر سود این شرکتها دارد.

دکتر نیما صفایی